

MALAYSIA

Warta Kerajaan

SERI PADUKA BAGINDA

DITERBITKAN DENGAN KUASA

HIS MAJESTY'S GOVERNMENT GAZETTE

PUBLISHED BY AUTHORITY

Jil. 37
No. 2

21hb Januari 1993

*TAMBAHAN No. 3
PERUNDANGAN (A)*

P.U. (A) 14.

CUKAI PENDAPATAN 1967

DAN

AKTA PETROLEUM (CUKAI PENDAPATAN) 1967

PERINTAH PELEPASAN CUKAI DUA KALI (MAURITIUS) 1993

PADA menjalankan kuasa-kuasa yang diberi oleh seksyen 132 (1) Akta Akta 53.
Cukai Pendapatan 1967 dan seksyen 65A (1) Akta Petroleum (Cukai Akta 45/67.
Pendapatan) 1967, Menteri membuat perintah yang berikut:

1. Perintah ini bolehlah dinamakan **Perintah Pelepasan Cukai Dua Kali (Mauritius) 1993.** Nama.

2. Adalah diisytiharkan bahawa perkiraan-perkiraan yang dinyatakan dalam Jadual telah dibuat oleh Kerajaan dengan Kerajaan Mauritius dengan tujuan memberi pelepasan daripada cukai dua kali berhubung dengan cukai Malaysia dan cukai Mauritius (sebagaimana ditakrifkan tiap-tiap satunya dalam perkiraan-perkiraan itu) dan bahawa adalah suaimanfaat supaya perkiraan-perkiraan itu dikuatkuasakan. Pelepasan cukai dua kali.

JADUAL
(Perenggan 2)

PERJANJIAN DI ANTARA KERAJAAN MALAYSIA
DENGAN KERAJAAN MAURITIUS BAGI MENGELAKKAN
CUKAI DUA KALI DAN MENCEGAH PELARIAN
FISKAL BERKENAAN DENGAN CUKAI KE ATAS
PENDAPATAN

KERAJAAN MALAYSIA

DAN

KERAJAAN MAURITIUS

DENGAN HASRAT untuk membuat suatu Perjanjian bagi mengelakkan cukai dua kali dan mencegah pelarian fiskal berkenaan dengan cukai ke atas pendapatan, telah bersetuju seperti berikut:

Perkara 1

BIDANG DIRI

Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi orang yang menjadi pemastautin satu atau kedua-dua Negara Pejanji.

Perkara 2

CUKAI YANG DILIPUTI

1. Perjanjian ini hendaklah terpakai bagi cukai ke atas pendapatan yang dikenakan oleh Negara Pejanji, tanpa mengira cara bagaimana ia dilevikan.
2. Cukai yang menjadi subjek Perjanjian ini ialah:
 - (a) di Malaysia:
 - (i) cukai pendapatan;
 - (ii) cukai pendapatan tambahan, iaitu, cukai pembangunan; dan
 - (iii) cukai pendapatan petroleum,(kemudian daripada ini disebut “cukai Malaysia”);
 - (b) di Mauritius, cukai pendapatan,
(kemudian daripada ini disebut “cukai Mauritius”).
3. Perjanjian ini hendaklah juga terpakai bagi apa-apa cukai ke atas pendapatan yang bersamaan atau yang secara substansialnya serupa yang dikenakan selepas tarikh Perjanjian ini ditandatangani sebagai tambahan kepada, atau sebagai ganti bagi, cukai yang sedia ada. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah memberitahu di antara satu sama lain tentang perubahan-perubahan penting yang telah dibuat dalam undang-undang pencukaian mereka masing-masing.

Perkara 3**TAKRIF AM**

1. Dalam Perjanjian ini, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain:

- (a) istilah “Malaysia” ertinya wilayah-wilayah Persekutuan Malaysia, perairan wilayah Malaysia dan dasar laut dan tanah bawah perairan wilayah, dan termasuklah mana-mana kawasan yang berlanjutan di luar batasan perairan wilayah Malaysia, dan dasar laut dan tanah bawah mana-mana kawasan sedemikian, yang telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan di bawah undang-undang Malaysia sebagai mengikut undang-undang antarabangsa sebagai suatu kawasan yang ke atasnya Malaysia mempunyai hak kedaulatan bagi maksud mengeksplorasi dan mengeksploitasi sumber alam, sama ada yang hidup atau tak hidup;
- (b) istilah “Mauritius” ertinya semua wilayah, termasuk semua pulau, yang, mengikut undang-undang Mauritius, menjadi Negara Mauritius dan termasuklah:
 - (i) laut wilayah Mauritius; dan
 - (ii) mana-mana kawasan di luar laut wilayah Mauritius yang mengikut undang-undang antarabangsa telah atau boleh kemudian daripada ini ditetapkan, di bawah undang-undang Mauritius berhubungan dengan Pelantar Benua, sebagai suatu kawasan yang di dalamnya hak Mauritius berkenaan dengan dasar laut dan tanah bawah dan sumber alamnya boleh dijalankan;
- (c) istilah-istilah “Negara Pejanji” dan “Negara Pejanji yang satu lagi” ertinya Malaysia atau Mauritius sebagaimana yang konteksnya menghendaki;
- (d) istilah “orang” termasuklah individu, syarikat dan mana-mana kumpulan orang yang lain yang disifatkan sebagai orang bagi maksud cukai;
- (e) istilah “syarikat” ertinya mana-mana pertubuhan perbadanan atau apa-apa entiti yang disifatkan sebagai pertubuhan perbadanan bagi maksud cukai;
- (f) istilah-istilah “perusahaan Negara Pejanji” dan “perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi” masing-masing bererti perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji dan perusahaan yang dijalankan oleh pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi;
- (g) istilah “cukai” ertinya cukai Malaysia atau cukai Mauritius, sebagaimana yang konteksnya menghendaki;
- (h) istilah “rakyat” ertinya:
 - (i) mana-mana individu yang memiliki kerakyatan atau kewarganegaraan Negara Pejanji;

(ii) mana-mana orang di sisi undang-undang,

perkongsian, persatuan dan apa-apa entiti lain yang memperolehinya statusnya yang sedemikian itu daripada undang-undang yang berkuatkuasa di Negara Pejanji;

(i) istilah “lalulintas antarabangsa” ertinya apa-apa pengangkutan dengan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan Negara Pejanji, kecuali jika kapal atau pesawat udara itu dikendalikan semata-mata di antara tempat-tempat dalam Negara Pejanji yang satu lagi;

(j) istilah “pihak berkuasa kompeten” ertinya:

(i) dalam hal Malaysia, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa; dan

(ii) dalam hal Mauritius, Menteri Kewangan atau wakilnya yang diberikuasa.

2. Dalam pemakaian Perjanjian ini oleh Negara Pejanji, apa-apa istilah yang tidak ditakrifkan di dalamnya hendaklah, melainkan jika konteksnya menghendaki makna yang lain, mempunyai erti yang dipunyainya di bawah undang-undang Negara itu berkenaan dengan cukai yang baginya Perjanjian ini terpakai.

Perkara 4

PEMASTAUTIN

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “pemastautin Negara Pejanji” ertinya:

(a) dalam hal Malaysia, seseorang yang bermastautin di Malaysia bagi maksud cukai Malaysia; dan

(b) dalam hal Mauritius, seseorang yang bermastautin di Mauritius bagi maksud cukai Mauritius.

Walau bagaimanapun, istilah “pemastautin Negara Pejanji” tidaklah termasuk mana-mana orang yang boleh dikenakan cukai di Negara itu hanya berkenaan dengan pendapatan daripada sumber-sumber dalam Negara itu.

2. Jika oleh sebab peruntukan perenggan 1, seseorang individu adalah pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka statusnya hendaklah ditentukan mengikut kaedah-kaedah yang berikut:

(a) dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya. Jika dia mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di kedua-dua Negara Pejanji, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji yang dengannya hubungan peribadi dan ekonominya adalah lebih rapat (pusat kepentingan vital);

(b) jika Negara Pejanji di mana dia mempunyai pusat kepentingan vitalnya tidak dapat ditentukan, atau jika dia

tidak mempunyai tempat kediaman tetap yang tersedia baginya di salah satu Negara Pejanji, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia mempunyai tempat tinggal yang lazim;

- (c) jika dia mempunyai tempat tinggal yang lazim di kedua-dua Negara Pejanji atau tidak mempunyai tempat tinggal yang lazimnya di kedua-duanya, dia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana dia menjadi rakyat;
- (d) jika dia menjadi rakyat kedua-dua Negara Pejanji atau bukan rakyat kedua-duanya, pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah menyelesaikan persoalan ini melalui persetujuan bersama.

3. Jika, oleh sebab peruntukan perenggan 1, orang yang lain daripada individu menjadi pemastautin kedua-dua Negara Pejanji, maka ia hendaklah disifatkan sebagai pemastautin Negara Pejanji di mana tempat pengurusan efektifnya terletak.

Perkara 5

ESTABLISMEN TETAP

1. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “establismen tetap” ertinya suatu tempat perniagaan tetap yang menerusinya perniagaan perusahaan itu secara keseluruhannya atau sebahagiannya dijalankan.
2. Istilah “establismen tetap” hendaklah termasuk terutamanya:
 - (a) tempat pengurusan;
 - (b) cawangan;
 - (c) pejabat;
 - (d) kilang;
 - (e) bengkel;
 - (f) lombong, telaga minyak atau gas, kuari atau mana-mana tempat lain bagi pengeluaran sumber alam termasuk balak atau keluaran hutan lain;
 - (g) kebun atau ladang;
 - (h) tapak bangunan, projek pembinaan atau pemasangan atau pemasangan, atau aktiviti-aktiviti penyeliaan yang berkaitan dengannya, menjadi establismen tetap hanya jika tapak, projek atau aktiviti tersebut berterusan lebih daripada 6 bulan.
3. Walau apapun peruntukan-peruntukan terdahulu Perkara ini, istilah “establismen tetap” hendaklah disifatkan sebagai tidak termasuk:
 - (a) penggunaan kemudahan-kemudahan semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penghantarserahan barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu;

- (b) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud penyimpanan, pameran atau penghantarserahan;
- (c) penyenggaraan stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu semata-mata bagi maksud pemprosesan oleh perusahaan lain;
- (d) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud membeli barang-barang atau dagangan atau bagi mengumpul maklumat, untuk perusahaan itu;
- (e) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi maksud pengiklanan, bagi pembekalan maklumat, bagi penyelidikan saintifik atau bagi aktiviti-aktiviti seumpamanya yang bersifat persediaan atau tambahan, untuk perusahaan itu;
- (f) penyenggaraan tempat perniagaan tetap semata-mata bagi apa-apa gabungan aktiviti-aktiviti yang disebut dalam subperenggan (a) hingga (e), tertakluk kepada aktiviti keseluruhan tempat perniagaan tetap yang berbangkit daripada gabungan ini bersifat persediaan atau tambahan.

4. Seseorang (selain daripada broker, ejen komisyen am atau mana-mana ejen lain yang berstatus bebas yang kepadanya perenggan 5 terpakai) yang bertindak di Negara Pejanji bagi pihak perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah disifatkan sebagai establismen tetap di Negara yang mula-mula disebut itu, jika:

- (a) dia mempunyai, dan lazimnya menjalankan di Negara yang mula-mula disebut itu, kuasa untuk membuat kontrak bagi pihak perusahaan itu, melainkan jika aktiviti-nya adalah terhad kepada pembelian barang-barang atau dagangan untuk perusahaan itu;
- (b) dia tidak mempunyai kuasa sedemikian, tetapi lazimnya menyenggarakan di Negara yang mula-mula disebut itu stok barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu yang daripadanya dia selalu menghantarserah barang-barang atau dagangan bagi pihak perusahaan itu; atau
- (c) dia mengilang atau memproses di Negara yang mula-mula disebut itu bagi perusahaan itu barang-barang atau dagangan kepunyaan perusahaan itu.

5. Sesuatu perusahaan Negara Pejanji tidaklah boleh disifatkan sebagai mempunyai establismen tetap di Negara Pejanji yang satu lagi semata-mata kerana ia menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi itu melalui broker, ejen komisen am atau mana-mana ejen lain yang berstatus bebas, jika orang tersebut bertindak mengikut perjalanan biasa perniagaan mereka. Seseorang ejen tidaklah boleh dikira sebagai berstatus bebas jika ada bertindak secara eksklusif atau hampir eksklusif untuk perusahaan itu.

6. Hakikat bahawa syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji mengawal atau dikawal oleh syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, atau yang menjalankan perniagaan di Negara yang satu lagi (sama ada menerusi establismen tetap atau selainnya), tidaklah boleh dengan sendirinya menjadikan mana-mana satu syarikat establismen tetap syarikat yang satu lagi.

Perkara 6

PENDAPATAN DARIPADA HARTA TAK ALIH

1. Pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji daripada harta tak alih yang terletak di Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Bagi maksud Perjanjian ini, istilah “harta tak alih” hendaklah ditakrifkan mengikut undang-undang Negara Pejanji di mana harta yang dalam persoalan terletak. Istilah itu hendaklah dalam apa-apa hal termasuk harta yang menjadi aksesori kepada harta tak alih, ternakan dan peralatan yang digunakan dalam pertanian dan perhutanan, hak yang kepadanya peruntukan-peruntukan undang-undang am berkenaan dengan harta tanah terpakai, usufruk harta tak alih dan hak kepada pengerjaan, atau hak untuk mengerjakan, deposit mineral, telaga minyak atau gas, kuari dan lain-lain tempat pengeluaran sumber alam termasuk balak atau keluaran hutan lain. Kapal, bot dan pesawat udara tidaklah boleh dianggap sebagai harta tak alih.
3. Peruntukan perenggan 1 hendaklah terpakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada penggunaan secara langsung, penyewaan, atau penggunaan harta tak alih dengan apa-apa cara lain.
4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 3 hendaklah juga terpakai bagi pendapatan daripada harta tak alih perusahaan dan bagi pendapatan daripada harta tak alih yang digunakan bagi pelaksanaan perkhidmatan diri.

Perkara 7

KEUNTUNGAN PERNIAGAAN

1. Keuntungan perusahaan Negara Pejanji hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika perusahaan itu menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi menerusi establismen tetap yang terletak di dalamnya. Jika perusahaan itu menjalankan perniagaan seperti yang disebut terdahulu, keuntungan perusahaan itu boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu tetapi hanya atas sekian banyak daripadanya sebagaimana yang boleh dikaitkan dengan establismen tetap itu.
2. Tertakluk kepada peruntukan perenggan 3, jika perusahaan Negara Pejanji menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi menerusi establismen tetap yang terletak di dalamnya, maka hendaklah di setiap Negara Pejanji dikaitkan dengan establismen tetap itu keuntungan yang dijangkakan mungkin dibuat olehnya jika

ia adalah perusahaan yang berlainan dan berasingan yang terlibat dalam aktiviti-aktiviti yang sama atau seumpamanya di bawah keadaan yang sama atau seumpamanya dan berurusan dengan penuh kebebasan dengan perusahaan yang ianya menjadi establismen tetap.

3. Dalam menentukan keuntungan establismen tetap, maka hendaklah dibenarkan sebagai potongan segala perbelanjaan perusahaan itu yang ditanggung bagi maksud establismen tetap, termasuk perbelanjaan eksekutif dan pentadbiran am yang ditanggung sedemikian, sama ada di Negara Pejanji di mana establismen tetap terletak atau di tempat lain. Walau bagaimanapun, tiada potongan sedemikian boleh dibenarkan berkenaan dengan amaun, jika ada, yang dibayar (selain daripada terhadap pembayaran ganti perbelanjaan sebenar) oleh establismen tetap itu kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain, melalui royalti, fee atau pembayaran lain yang seumpama itu sebagai pulangan bagi penggunaan paten atau hak lain, atau melalui komisyen bagi perkhidmatan-perkhidmatan spesifik yang dilaksanakan atau bagi pengurusan, atau, kecuali dalam hal perusahaan urusan bank, melalui bunga atas wang yang dipinjamkan kepada establismen tetap. Begitu juga tiada perkiraan boleh diambil, dalam menentukan keuntungan establismen tetap, tentang amaun yang dicajkan (selain daripada terhadap pembayaran ganti perbelanjaan sebenar), oleh establismen tetap kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain, melalui royalti, fee atau pembayaran lain yang seumpama itu sebagai pulangan bagi penggunaan paten atau hak lain, atau melalui komisen bagi perkhidmatan-perkhidmatan spesifik yang dilaksanakan atau bagi pengurusan, atau, kecuali dalam hal perusahaan urusan bank, melalui bunga atas wang yang dipinjamkan kepada ibu pejabat perusahaan itu atau mana-mana pejabatnya yang lain.

4. Setakat mana ia menjadi kelaziman di Negara Pejanji untuk menentukan keuntungan yang kena dikaitkan dengan establismen tetap atas asas pengumpulan jumlah keuntungan perusahaan itu kepada beberapa bahagiannya, tiada apa-apa jua dalam perenggan 2 Perkara ini hendaklah menghalang Negara Pejanji itu daripada menentukan keuntungan untuk dicukai melalui pengumpulan sedemikian mengikut kelazimannya, cara pengumpulan yang diterimapakai hendaklah, walau bagaimanapun, sedemikian rupa supaya hasilnya hendaklah mengikut prinsip-prinsip yang terkandung dalam Perkara ini.

5. Tiada keuntungan boleh dikaitkan dengan establismen tetap semata-mata oleh sebab pembelian barang-barang atau dagangan oleh establismen tetap tersebut untuk perusahaan itu.

6. Bagi maksud perenggan-perenggan terdahulu, keuntungan yang kena dikaitkan dengan establismen tetap hendaklah ditentukan melalui cara yang sama dari setahun ke setahun melainkan jika terdapat sebab yang baik dan mencukupi untuk ditentukan sebaliknya.

7. Jika keuntungan termasuk butiran-butiran pendapatan yang diuruskan secara berasingan dalam Perkara-Perkara lain Perjanjian ini, maka peruntukan Perkara-Perkara tersebut tidaklah boleh tersentuh oleh peruntukan Perkara ini.

Perkara 8

PERKAPALAN DAN PENGANGKUTAN UDARA

1. Keuntungan yang diperolehi oleh perusahaan Negara Pejanji daripada pengendalian kapal atau pesawat udara di lalulintas antarabangsa hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
2. Perenggan 1 hendaklah juga terpakai bagi bahagian keuntungan daripada pengendalian kapal atau pesawat udara yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji menerusi penyertaan dalam kumpulan, perniagaan bersama atau agensi pengendalian antarabangsa.

Perkara 9

PERUSAHAAN BERSEKUTU

Jika—

- (a) Perusahaan Negara Pejanji menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi; atau
- (b) orang yang sama menyertai secara langsung atau tak langsung dalam pengurusan, pengawalan atau modal perusahaan Negara Pejanji dan perusahaan Negara Pejanji yang satu lagi,

dan dalam mana-mana satu hal syarat-syarat adalah dibuat atau dikenakan di antara kedua-dua perusahaan itu dalam hubungan perdagangan atau kewangan mereka yang berlainan daripada apa yang akan dibuat di antara perusahaan-perusahaan bebas, maka apa-apa keuntungan yang sepatutnya, jika tidak kerana syarat-syarat tersebut, telah terakru kepada salah satu daripada perusahaan itu, tetapi, oleh sebab syarat-syarat tersebut, telah tidak terakru sedemikian, bolehlah dimasukkan dalam keuntungan perusahaan itu dan dicukai sewajarnya.

Perkara 10

DIVIDEN

1. Dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi.
2. Walau bagaimanapun, dividen tersebut boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana syarikat yang membayar dividen menjadi pemastautin dan mengikut undang-undang Negara tersebut, tetapi

jika penerima itu adalah pemunya benefisial dividen itu, cukai yang dicajkan sedemikian tidaklah boleh melebihi:

- (a) lima peratus daripada amaun kasar dividen itu jika pemunya benefisial adalah syarikat (selain daripada perkongsian) yang mengawal, secara langsung atau tak langsung sekurang-kurangnya sepuluh peratus kuasa mengundi dalam syarikat yang membayar kuasa mengundi dalam syarikat yang membayar dividen itu;
- (b) lima belas peratus daripada amaun kasar dividen itu dalam segala hal lain.

Perenggan ini tidaklah boleh menyentuh pencukaian syarikat berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen dibayar.

3. Dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia kepada pemastautin Mauritius yang adalah pemunya benefisialnya hendaklah dikecualikan daripada apa-apa cukai di Malaysia yang boleh dicajkan ke atas dividen sebagai tambahan kepada cukai yang boleh dicajkan berkenaan dengan pendapatan syarikat itu. Tiada apa-apa jua dalam perenggan ini boleh menyentuh peruntukan-peruntukan undang-undang Malaysia yang di bawahnya cukai berkenaan dengan dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia yang daripadanya cukai Malaysia telah, atau disifatkan sebagai telah, dipotong boleh dilaraskan dengan merujuk kepada kadar cukai yang bersesuaian dengan tahun taksiran Malaysia selepas sahaja tahun dalam mana dividen itu telah dibayar.

4. Istilah “dividen” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada syer atau hak lain, yang bukan tuntutan hutang, menyertai dalam keuntungan, serta juga pendapatan daripada hak perbadanan lain yang tertakluk kepada layanan pencukaian yang sama seperti pendapatan daripada syer menurut undang-undang Negara di mana syarikat yang membuat pembahagian itu menjadi pemastautin.

5. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah boleh terpakai jika pemunya benefisial dividen itu, sebagai pemastautin Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi, di mana syarikat yang membayar dividen itu menjadi pemastautin, menerusi establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan pemegangan yang berkenaan dengannya dividen itu dibayar adalah berkaitan secara efektif dengan establismen tetap tersebut. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

6. Jika syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji memperoleh pendapatan atau keuntungan daripada Negara Pejanji yang satu lagi, Negara yang satu lagi itu tidaklah boleh mengenakan apa-apa cukai ke atas dividen yang dibayar oleh syarikat itu kepada orang yang bukan pemastautin Negara yang satu lagi itu, ataupun membolehkan keuntungan syarikat yang tak dibahagikan dikenakan

cukai di atas keuntungan yang tak dibahagikan, walaupun jika dividen yang dibayar atau keuntungan yang tak dibahagikan itu terdiri keseluruhannya atau sebahagiannya daripada pendapatan atau keuntungan yang terbit di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 11

BUNGA

1. Bunga yang terbit di Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau bagaimanapun, bunga tersebut boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimaannya adalah pemunya benefisial bunga itu, cukai yang dicajkan sedemikian tidaklah boleh melebihi lima belas peratus daripada amaun kasar bunga itu.
3. Walau apa pun peruntukan perenggan 2, bunga yang kepadanya pemastautin Mauritius adalah berhak secara benefisialnya hendaklah dikecualikan daripada cukai Malaysia jika pinjaman atau keterhutangan lain yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah pinjaman yang diluluskan sebagaimana yang ditakrifkan dalam seksyen 2(1) Akta Cukai Pendapatan 1967 Malaysia.
4. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 2 dan 3, Kerajaan Negara Pejanji hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara Pejanji yang satu lagi berkenaan dengan bunga yang diperolehi oleh Kerajaan daripada Negara yang satu lagi itu.
5. Bagi maksud perenggan 4, istilah “Kerajaan”:
 - (a) dalam hal Malaysia ertinya Kerajaan Malaysia dan hendaklah termasuk:
 - (i) kerajaan-kerajaan Negeri;
 - (ii) pihak-pihak berkuasa tempatan;
 - (iii) badan-badan berkanun;
 - (iv) Bank Negara Malaysia; dan
 - (v) mana-mana institusi, yang modalnya dipunyai secara keseluruhannya oleh Kerajaan Malaysia, atau kerajaan-kerajaan Negeri, atau pihak-pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji;
 - (b) dalam hal Mauritius ertinya Kerajaan Mauritius dan hendaklah termasuk:
 - (i) pihak-pihak berkuasa tempatan;
 - (ii) badan-badan berkanun;
 - (iii) Bank Mauritius; dan

- (iv) mana-mana institusi, yang modalnya dipunyai secara keseluruhannya oleh Kerajaan Mauritius, atau pihak-pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, sebagaimana yang dipersetujui dari semasa ke semasa di antara pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji.

6. Istilah “bunga” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pendapatan daripada setiap jenis tuntutan hutang, sama ada dicagarkan secara gadai-janji atau tidak, dan sama ada memberikan hak untuk menyertai dalam keuntungan penghutang atau tidak, dan khususnya, pendapatan daripada sekuriti kerajaan dan pendapatan daripada bon atau debentur.

7. Peruntukan-peruntukan perenggan 1, 2 dan 3 tidaklah boleh terpakai jika pemunya benefisial bunga itu, sebagai pemastautin Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana bunga itu terbit, menerusi establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan tuntutan hutang yang berkenaan dengannya bunga itu dibayar adalah berkaitan secara efektif dengan establismen tetap tersebut. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

8. Bunga hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara Pejanji jika pembayarannya adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar bunga itu, sama ada dia menjadi pemastautin Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di Negara Pejanji establismen tetap yang berkaitan dengannya keterhutangan yang atasnya bunga itu dibayar telah ditanggung, dan bunga tersebut ditanggung oleh establismen tetap tersebut, maka bunga tersebut hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

9. Jika, oleh sebab perhubungan istimewa di antara pembayar dan pemunya benefisial itu atau di antara kedua-dua mereka dengan seorang yang lain, amaun bunga yang dibayar, dengan memberikan perhatian kepada tuntutan hutang yang baginya ia dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya dipersetujui oleh pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan pembayaran itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan perhatian sewajarnya diberikan kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 12

ROYALTI

1. Royalti yang terbit di Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

2. Walau bagaimanapun, royalti tersebut boleh juga dicukai di Negara Pejanji di mana ia terbit, dan mengikut undang-undang Negara itu, tetapi jika penerimanya adalah pemunya benefisial royalti itu, cukai yang dicajkan sedemikian tidaklah boleh melebihi lima belas peratus daripada amaun kasar royalti itu.

3. Istilah “royalti” sebagaimana yang digunakan dalam Perkara ini ertinya pembayaran daripada apa-apa jenis yang diterimna sebagai balasan bagi:

- (a) menggunakan, atau hak untuk menggunakan, apa-apa paten, tanda niaga, rekabentuk atau model, pelan, formula atau proses rahsia, atau apa-apa hakcipta atau karya saintifik, atau bagi menggunakan, atau hak untuk menggunakan, peralatan perindustrian, perdagangan atau saintifik, atau untuk maklumat berkenaan dengan pengalaman perindustrian, perdagangan atau saintifik;
- (b) menggunakan, atau hak untuk menggunakan, filem sinematograf, atau pita untuk siaran radio atau televisyen, apa-apa hakcipta karya kesusasteraan atau kesenian.

4. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah boleh terpakai jika pemunya benefisial royalti itu, sebagai pemastautin Negara Pejanji, menjalankan perniagaan di Negara Pejanji yang satu lagi di mana royalti itu terbit menerusi establismen tetap yang terletak di dalamnya, dan hak atau harta yang berkenaan dengannya royalti itu dibayar adalah berkaitan secara berkesan dengan establismen tetap tersebut. Dalam hal sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara 7 hendaklah terpakai.

5. Royalti hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara Pejanji jika pembayar itu adalah Negara itu sendiri, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya, atau pemastautin Negara itu. Jika, walau bagaimanapun, orang yang membayar royalti tersebut, sama ada dia menjadi pemastautin Negara Pejanji atau tidak, mempunyai di Negara Pejanji establismen tetap yang berkaitan dengannya obligasi untuk membayar royalti telah ditanggung, dan royalti tersebut adalah ditanggung oleh establismen tetap tersebut, maka royalti tersebut hendaklah disifatkan sebagai terbit di Negara di mana establismen tetap itu terletak.

6. Jika, oleh sebab perhubungan istimewa di antara pembayar dan pemunya benefisial itu atau di antara kedua-dua mereka dengan seorang yang lain, amaun royalti yang dibayar, dengan memberikan perhatian kepada kegunaan, hak atau maklumat yang baginya ia dibayar, melebihi amaun yang sepatutnya telah dipersetujui di antara pembayar dan pemunya benefisial itu jika tidak ada perhubungan sedemikian, peruntukan-peruntukan Perkara ini hendaklah terpakai hanya bagi amaun yang terakhir disebut itu. Dalam hal sedemikian, bahagian berlebihan pembayaran itu hendaklah tetap boleh dikenakan cukai mengikut undang-undang setiap Negara Pejanji, dengan perhatian sewajarnya diberikan kepada peruntukan-peruntukan lain Perjanjian ini.

Perkara 13**PENDAPATAN DARIPADA PEMBERIMILIKAN HARTA**

1. Pendapatan daripada pemberimilikan harta tak alih, sebagaimana yang ditakrifkan dalam perenggan 2 Perkara 6, boleh dicukai di Negara Pejanji di mana harta tersebut terletak.
2. Pendapatan daripada pemberimilikan harta alih yang menjadi sebahagian daripada harta perniagaan establismen tetap yang dipunyai oleh perusahaan Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi atau harta alih yang tersedia bagi pemastautin Negara Pejanji di Negara Pejanji yang satu lagi bagi maksud melaksanakan perkhidmatan profesional, termasuk apa-apa pendapatan daripada pemberimilikan establismen tetap tersebut (bersendirian atau bersama-sama dengan keseluruhan perusahaan) boleh dicukai di Negara yang satu lagi. Walau bagaimanapun, pendapatan daripada pemberimilikan kapal atau pesawat udara yang dikendalikan oleh perusahaan Negara Pejanji dalam lalulintas antarabangsa dan harta alih berkenaan dengan pengendalian kapal atau pesawat udara tersebut hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara di mana perusahaan itu menjadi pemastautin.
3. Pendapatan daripada pemberimilikan apa-apa harta atau aset, selain daripada yang disebut dalam perenggan 1 dan 2 Perkara ini, hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji di mana pemberimilik menjadi pemastautin.

Perkara 14**PERKHIDMATAN DIRI**

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan Perkara 15, 17, 18 dan 19 dan saraan yang diperolehi oleh individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan atau profesion hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu melainkan jika pekerjaan atau profesion itu dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi. Jika pekerjaan atau profesion itu dijalankan sedemikian, apa-apa pendapatan sebagaimana yang diperolehi daripadanya boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Walau apa pun peruntukan perenggan 1 saraan yang diperolehi oleh individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji berkenaan dengan pekerjaan atau profesion yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi itu hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di negara yang mula-mula disebut jika:
 - (a) individu itu berada di Negara yang satu lagi itu bagi suatu tempoh atau tempoh-tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi 183 hari dalam tahun fiskal yang berkenaan; dan
 - (b) saraan itu dibayar oleh, atau bagi pihak, seseorang yang bukannya pemastautin Negara yang satu lagi itu; dan

- (c) saraan itu tidak ditanggung oleh establismen tetap yang dipunyai oleh orang yang membayar saraan itu di Negara yang satu lagi.

3. Walau apa pun peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 saraan berkenaan dengan pekerjaan yang dijalankan di atas kapal atau pesawat udara di lalulintas antarabangsa yang dikendalikan oleh perusahaan Negara Pejanji boleh dicukai di Negara Pejanji itu.

Perkara 15

FEE PENGARAH

Fee pengarah dan bayaran lain yang seumpamanya yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji atas sifatnya sebagai anggota lembaga pengarah syarikat yang menjadi pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 16

SENIMAN DAN OLAHRAGAWAN

1. Walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 14 pendapatan yang diperolehi oleh pemastautin Negara Pejanji sebagai penghibur, seperti seniman teater, wayang gambar, radio atau televisyen, atau ahli muzik, atau sebagai olahragawan, daripada aktiviti persendirian yang sedemikian yang dijalankan di Negara Pejanji yang satu lagi, boleh dicukai di Negara yang satu lagi itu.
2. Jika pendapatan berkenaan dengan aktiviti persendirian yang dijalankan oleh penghibur atau olahragawan atas sifatnya yang sedemikian terakru bukan kepada penghibur atau olahragawan itu sendiri tetapi kepada orang lain, pendapatan itu boleh, walau apa pun peruntukan-peruntukan Perkara 7 dan 14, dicukai di Negara Pejanji di mana aktiviti penghibur atau olahragawan itu dijalankan.
3. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 dan 2 tidaklah boleh terpakai bagi pendapatan yang diperolehi daripada aktiviti yang dijalankan di Negara Pejanji jika lawatan ke Negara itu adalah secara langsung atau tak langsung disokong keseluruhannya atau secara substansial daripada wang awam Negara Pejanji yang satu lagi, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 17

PENCEN DAN ANUITI

1. Tertakluk kepada peruntukan-peruntukan perenggan 2 Perkara 18, apa-apa pencen dan lain-lain saraan yang seumpamanya bagi pekerjaan yang lalu atau apa-apa anuiti yang terbit di Negara Pejanji dan dibayar kepada pemastautin Negara Pejanji yang satu lagi hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara yang satu lagi itu.

2. Istilah “anuiti” termasuklah suatu jumlah wang yang dinyatakan yang kena dibayar secara berkala pada masa-masa tertentu, semasa hayat atau semasa tempoh masa yang dinyatakan atau boleh ditentukan, di bawah obligasi untuk membuat bayaran itu sebagai pulangan bagi balasan yang mencukupi dan penuh dalam bentuk wang atau yang boleh dinilai dengan wang.

Perkara 18

PERKHIDMATAN KERAJAAN

1. (a) Saraan, selain daripada pencen, yang dibayar oleh atau daripada kumpulan wang yang ditubuhkan oleh Negara Pejanji atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu atau subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
- (b) Walau bagaimanapun, saraan tersebut hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji yang satu lagi jika perkhidmatan itu diberi di Negara yang satu lagi itu dan penerimanya adalah pemastautin Negara yang satu lagi itu yang:
 - (i) menjadi rakyat Negara itu; atau
 - (ii) tidak menjadi pemastautin Negara itu semata-mata bagi maksud melaksanakan perkhidmatan itu.
2. Apa-apa pencen yang dibayar oleh, atau daripada kumpulan wang yang ditubuhkan oleh, Negara Pejanji, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya kepada mana-mana individu berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi kepada Negara itu, subbahagian politik, pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara itu.
3. Peruntukan-peruntukan Perkara 14, 15 dan 17 hendaklah terpakai bagi saraan atau pencen berkenaan dengan perkhidmatan yang diberi berkaitan dengan apa-apa perdagangan atau perniagaan yang dijalankan oleh Negara Pejanji, subbahagian politik atau pihak berkuasa tempatan atau badan berkanunnya.

Perkara 19

PENUNTUT DAN PELATIH

1. Seseorang individu yang menjadi atau pernah menjadi pemastautin Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi dan yang berada secara sementara di Negara yang satu lagi itu semata-mata:
 - (a) sebagai penuntut di universiti, kolej, sekolah yang diiktirafkan atau lain-lain institusi pendidikan yang diiktiraf yang seumpamanya di Negara yang satu lagi itu;

- (b) sebagai perantis perniagaan atau teknik; atau
- (c) sebagai penerima pemberian, elaun atau award bagi maksud utama pelajaran, penyelidikan atau latihan daripada Kerajaan mana-mana satu Negara atau daripada organisasi saintifik, pendidikan, agama atau khairat atau di bawah suatu program bantuan teknik yang dibuat oleh Kerajaan mana-mana satu Negara,

hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu atas:

- (i) segala remitan dari luarnegeri bagi maksud penyenggaraan, pendidikan, pelajaran, penyelidikan atau latihannya;
- (ii) amaun pemberian, elaun atau award tersebut; dan
- (iii) apa-apa saraan tidak melebihi US 3000 dollar setahun berkenaan dengan perkhidmatan di Negara yang satu lagi itu dengan syarat perkhidmatan itu dilaksanakan berkaitan dengan pelajaran, penyelidikan atau latihannya atau adalah perlu bagi maksud penyenggaraannya.

Perkara 20

GURU DAN PENYELIDIK

1. Seseorang individu yang menjadi pemastautin Negara Pejanji sebelum sahaja membuat lawatan ke Negara Pejanji yang satu lagi, dan yang, atas jemputan mana-mana universiti, kolej atau lain-lain institusi pendidikan yang seumpamanya, melawat Negara yang satu lagi itu bagi tempoh yang pada agregatnya tidak melebihi dua tahun atau selainnya dari tarikh pertama menjawat tugasnya di Negara yang satu lagi itu semata-mata bagi maksud mengajar atau menyelidik atau kedua-duanya di institusi pendidikan tersebut hendaklah dikecualikan daripada cukai di Negara yang satu lagi itu atas apa-apa saraan bagi pengajaran atau penyelidikan tersebut yang adalah tertakluk kepada cukai di Negara Pejanji yang mula-mula disebut itu.
2. Perkara ini tidaklah boleh terpakai bagi pendapatan daripada penyelidikan jika penyelidikan tersebut diakujanji terutamanya untuk faedah persendirian orang tertentu.

Perkara 21

PENDAPATAN YANG TIDAK DISEBUT SECARA NYATA

Butiran pendapatan pemastautin Negara Pejanji yang tidak disebut secara nyata dalam Perkara-Perkara terdahulu Perjanjian ini hendaklah boleh dikenakan cukai hanya di Negara Pejanji itu kecuali sekiranya pendapatan tersebut diperolehi daripada sumber-sumber di Negara Pejanji yang satu lagi, ia boleh juga dicukai di Negara yang satu lagi itu.

Perkara 22**PENGHAPUSAN CUKAI DUA KALI**

1. Tertakluk kepada undang-undang Malaysia berkenaan dengan elaun sebagai kredit terhadap cukai Malaysia mengenai cukai yang kena dibayar di mana-mana negara selain daripada Malaysia, cukai Mauritius yang kena dibayar di bawah undang-undang Mauritius oleh pemastautin Malaysia berkenaan dengan pendapatan yang diperolehi daripada Mauritius hendaklah dibenarkan sebagai kredit terhadap cukai Malaysia yang kena dibayar berkenaan dengan pendapatan itu. Jika pendapatan tersebut adalah dividen yang dibayar oleh syarikat yang menjadi pemastautin Mauritius kepada syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia dan yang memiliki tidak kurang daripada sepuluh peratus daripada syer mengundi syarikat yang membayar dividen itu, kredit itu hendaklah mengambil kira cukai Mauritius yang kena dibayar oleh syarikat itu berkenaan dengan pendapatannya yang daripadanya dividen dibayar. Kredit itu tidaklah boleh, walau bagaimanapun, melebihi bahagian cukai Malaysia, sebagaimana yang dihitungkan sebelum kredit diberikan, yang sesuai dengan butiran pendapatan tersebut.
2. Bagi maksud perenggan 1 dan tertakluk kepada perenggan 3, istilah “cukai Mauritius yang kena dibayar” hendaklah disifatkan sebagai termasuk apa-apa amaun yang sepatutnya kena dibayar sebagai cukai Mauritius bagi mana-mana tahun kecuali suatu pengecualian atau pengurangan cukai diberikan bagi tahun itu, atau mana-mana bahagian daripadanya, mengikut Perjanjian ini dan di bawah undang-undang Mauritius berkenaan dengan insentif yang disediakan bagi perusahaan dengan hasrat untuk menggalakkan pembangunan ekonomi di bawah atau menurut kuasa mana-mana undang-undang lain yang mungkin mula berkuatkuasa berikutnya dan dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji sebagai mempunyai penggalakan pembangunan ekonomi sebagai objek utamanya.
3. Kredit terhadap cukai Malaysia tidaklah boleh diberi menurut kuasa perenggan ini berkenaan dengan pendapatan suatu perusahaan jika pendapatan itu terbit dalam tempoh yang bermula lebih dari sepuluh tahun selepas pengecualian daripada, atau pengurangan, cukai Mauritius mula-mula diberikan kepada perusahaan itu berkenaan dengan pendapatan itu.
4. Dalam hal Mauritius:
 - (a) tertakluk kepada subperenggan lain perenggan ini dan kepada peruntukan-peruntukan undang-undang Mauritius berkenaan dengan elaun sebagai kredit terhadap cukai Mauritius mengenai cukai yang kena dibayar dalam suatu wilayah di luar Mauritius (yang tidak akan menyentuh prinsip am di sini), jika pemastautin Mauritius memperolehi keuntungan, pendapatan atau laba daripada sumber-sumber dalam Malaysia dan yang, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian adalah boleh dikenakan

cukai atau mungkin dicukai di Malaysia, sama ada secara langsung atau melalui potongan, Mauritius hendaklah membenarkan sebagai kredit terhadap apa-apa cukai Mauritius yang dihitung melalui rujukan kepada keuntungan, pendapatan atau laba yang sama yang melalui rujukan kepadanya cukai Malaysia yang kena dibayar dihitung;

- (b) dalam hal dividen, kredit yang disebut dalam subperenggan (a) hendaklah hanya mengambil kira apa-apa cukai berkenaan dengannya yang sebagai tambahan kepada apa-apa cukai yang kena dibayar di Malaysia oleh syarikat ke atas keuntungan yang daripadanya dividen dibayar dan yang akhirnya ditanggung oleh penerima dividen tanpa apa-apa rujukan kepada apa-apa cukai yang kena dibayar sedemikian;
- (c) jika syarikat yang menjadi pemastautin Malaysia membayar dividen kepada syarikat yang menjadi pemastautin Mauritius dan yang mengawal secara langsung atau tak langsung sekurang-kurangnya sepuluh peratus daripada kuasa mengundi syarikat yang membayar dividen, kredit hendaklah mengambil kira (sebagai tambahan kepada apa-apa cukai Malaysia yang baginya kredit boleh dibenarkan di bawah peruntukan-peruntukan subperenggan (a) dan (b) perenggan ini) cukai Malaysia yang kena dibayar oleh syarikat yang mula-mula disebut berkenaan dengan keuntungan yang daripadanya dividen tersebut dibayar;
- (d) kredit di bawah perenggan ini tidaklah boleh melebihi bahagian cukai Mauritius yang dihitung sebelum kredit dibenarkan dan yang sesuai dengan butiran pendapatan tersebut.

5. Bagi maksud perenggan 4, istilah “cukai Malaysia yang kena dibayar” hendaklah disifatkan sebagai termasuk cukai Malaysia yang sepatutnya, di bawah undang-undang Malaysia dan mengikut Perjanjian ini, kena dibayar atas apa-apa pendapatan yang diperolehi daripada sumber-sumber di Malaysia jika pendapatan itu tidak dicukai pada kadar yang dikurangkan atau dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini: dan

- (a) insentif khas di bawah undang-undang Malaysia untuk menggalakkan pembangunan ekonomi Malaysia atau mana-mana peruntukan lain yang mungkin diperkenalkan di Malaysia berikutnya sebagai ubahsuaian, atau sebagai tambahan kepada, undang-undang itu setakat mana ia dipersetujui oleh pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji sebagai mempunyai ciri yang pada matannya serupa; dan
- (b) bunga yang baginya perenggan 3 Perkara 11 terpakai sekiranya bunga itu tidak dikecualikan daripada cukai Malaysia mengikut perenggan itu.

6. Bagi maksud perenggan 4, jika royalti yang diperolehi oleh pemastautin Mauritius adalah, seperti sewaan filem, tertakluk kepada duti sewa-filem sinematograf di Malaysia, duti itu hendaklah disifatkan sebagai cukai Malaysia.

Perkara 23

PROSEDUR PERSETUJUAN BERSAMA

1. Jika pemastautin Negara Pejanji berpendapat bahawa tindakan salah satu atau kedua-dua Negara-Negara Pejanji mengakibatkan atau akan mengakibatkan baginya pencukaaian dengan tidak mengikut Perjanjian ini, dia boleh, walau apa pun remedi yang diperuntukkan oleh undang-undang pencukaaian Negara-Negara tersebut, mengemukakan kesnya kepada pihak berkuasa kompeten Negara di mana dia menjadi pemastautin. Kes itu mestilah dikemukakan dalam tempoh tiga tahun dari pemberitahuan pertama mengenai tindakan yang mengakibatkan pencukaaian dengan tidak mengikut peruntukan-peruntukan Perjanjian ini.
2. Pihak berkuasa kompeten hendaklah berusaha, jika bantahan itu ternyata kepadanya sebagai berjustifikasi dan jika ia sendiri tidak dapat mencapai suatu penyelesaian yang sesuai, untuk menyelesaikan kes itu melalui persetujuan bersama dengan pihak berkuasa kompeten Negara Pejanji yang satu lagi, dengan hasrat untuk mengelakkan pencukaaian yang tidak mengikut Perjanjian ini.
3. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah berusaha untuk menyelesaikan melalui persetujuan bersama apa-apa kesulitan atau keraguan yang timbul mengenai pentafsiran atau pemakaian Perjanjian ini. Mereka boleh juga sama-sama berunding bagi menghapuskan cukai dua kali dalam kes-kes yang tidak diperuntukkan dalam Perjanjian ini.
4. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji boleh berhubung secara langsung antara satu sama lain bagi maksud mencapai persetujuan menurut ertikata perenggan-perenggan terdahulu.

Perkara 24

BERTUKAR-TUKAR MAKLUMAT

1. Pihak-pihak berkuasa kompeten Negara-Negara Pejanji hendaklah bertukar-tukar apa-apa maklumat sebagaimana yang perlu bagi pelaksanaan peruntukan-peruntukan Perjanjian ini atau bagi pencegahan atau pengesanan pelarian atau pengelakkan cukai yang

diliputi oleh Perjanjian ini. Apa-apa maklumat yang ditukar sedemikian hendaklah disifatkan sebagai rahsia dan hendaklah didedahkan hanya kepada orang atau pihak-pihak berkuasa (termasuk mahkamah atau pihak berkuasa mengkaji semula) yang terlibat dengan pentaksiran, pemungutan, penguatkuasaan atau pendakwaan berkenaan dengan, atau keputusan rayuan berhubungan dengan, cukai yang menjadi subjek Perjanjian ini.

2. Peruntukan-peruntukan perenggan 1 tidak boleh dalam apa-apa hal ditafsirkan sebagai mengenakan ke atas Negara Pejanji obligasi:

- (a) untuk melaksanakan langkah-langkah pentadbiran yang bercanggah dengan undang-undang atau amalan pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (b) untuk membekalkan butir-butir yang tidak boleh diperolehi di bawah undang-undang atau mengikut perjalanan biasa pentadbiran Negara Pejanji itu atau Negara Pejanji yang satu lagi itu;
- (c) untuk membekalkan maklumat yang akan mendedahkan apa-apa rahsia perdagangan, perniagaan, perindustrian, komersial atau profesional atau proses perdagangan, atau maklumat yang pendedahannya akan bertentangan dengan polisi awam.

Perkara 25

PEGAWAI DIPLOMATIK DAN KONSULAR

Tiada apa-apa jua dalam Perjanjian ini boleh menyentuh keistimewaan-keistimewaan fiskal pegawai-pegawai diplomatik dan konsular di bawah kaedah-kaedah am undang-undang antarabangsa atau di bawah peruntukan-peruntukan perjanjian-perjanjian khas.

Perkara 26

MULA BERKUATKUASA

1. Perjanjian ini hendaklah diratifikasikan oleh Kerajaan-Kerajaan Negara-Negara Pejanji dan suratcara ratifikasi hendaklah dipertukarkan di dengan secepat mungkin.

2. Perjanjian ini hendaklah mula berkuatkuasa di atas pertukaran suratcara ratifikasi dan hendaklah mempunyai kuatkuasa:

- (a) di Malaysia:
berkenaan dengan cukai Malaysia bagi tahun taksiran yang bermula pada satu hari bulan Januari 1991, dan tahun-tahun taksiran yang berikutnya;

(b) di Mauritius:

berkenaan dengan cukai pendapatan bagi tahun taksiran yang bermula pada satu haribulan Julai 1991, dan tahun-tahun taksiran yang berikutnya.

Perkara 27

PENAMATAN

Perjanjian ini hendaklah terus berkuatkuasa selama tempoh yang tidak tentu lamanya, tetapi mana-mana satu Negara Pejanji boleh menamatkan Perjanjian ini, menerusi saluran diplomatik, dengan memberi notis penamatan bertulis kepada Negara Pejanji yang satu lagi pada atau sebelum 30hb Jun dalam mana-mana tahun kalendar selepas tahun 1997. Dalam hal sedemikian Perjanjian ini hendaklah terhenti daripada berkuatkuasa:

(a) di Malaysia:

berkenaan dengan cukai Malaysia bagi tahun taksiran yang bermula pada atau selepas 1hb Januari dalam tahun kalendar yang mengikut tahun di mana notis diberi;

(b) di Mauritius:

berkenaan dengan cukai pendapatan bagi mana-mana tahun taksiran yang bermula pada atau selepas 1hb Julai dalam tahun kalendar yang mengikut tahun di mana notis diberi.

PADA MENYAKSIKAN hal tersebut di atas yang bertandatangan di bawah ini, yang diberikuasa sewajarnya bagi maksud itu, oleh Kerajaan mereka masing-masing telah menandatangani Perjanjian ini.

DIPERBUAT dalam dua salinan di Kuala Lumpur pada 23 haribulan Ogos seribu sembilan ratus sembilan puluh dua, tiap-tiap satunya dalam Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris, kedua-dua naskah adalah sama sahinya. Sekiranya terdapat pertikaian tentang penafsiran dan pemakaian Perjanjian ini, naskah Bahasa Inggeris hendaklah mengatasi.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi Pihak Kerajaan
Mauritius

PROTOKOL

Pada masa menandatangani Perjanjian ini di antara Kerajaan Malaysia dengan Kerajaan Mauritius bagi Mengelakkan Cukai Dua Kali dan Mencegah Pelarian Fiskal berkenaan dengan Cukai ke atas

Pendapatan, yang bertandatangan di bawah telah bersetuju bahawa peruntukan-peruntukan berikut hendaklah menjadi bahagian integral Perjanjian ini.

Berkaitan dengan Perkara 14 (Perkhidmatan Diri) walaupun Akta Cukai Pendapatan Mauritius memperuntukkan relif emolumen kepada orang yang bekerja atau yang menerima pencen perkataan “saraan” tidaklah boleh disifatkan, bagi maksud pemberian relif emolumen, sebagai termasuk emolumen yang diperolehi daripada mana-mana sumber selain daripada pekerjaan dan pencen.

DIPERBUAT di Kuala Lumpur pada 23 haribulan Ogos seribu sembilan ratus sembilan puluh dua dalam dua salinan, dalam Bahasa Malaysia dan Bahasa Inggeris, kedua-dua naskah sama sahinya.

Bagi pihak Kerajaan
Malaysia

Bagi Pihak Kerajaan
Mauritius

Dibuat pada 15hb Disember 1992.

[Perb. O. 6869/57 Vol. 2; PN. (PU²) 80/XVIII.]

ANWAR IBRAHIM,
Menteri Kewangan

(Akan dibentangkan dalam Dewan Rakyat menurut seksyen 132(6) Akta Cukai Pendapatan 1967 dan seksyen 65A(5) Akta Petroleum (Cukai Pendapatan) 1967.)

INCOME TAX ACT 1967

AND

PETROLEUM (INCOME TAX) ACT 1967

DOUBLE TAXATION RELIEF (MAURITIUS) ORDER 1993

IN exercise of the powers conferred by section 132 (1) of the Income Tax Act 1967 and section 65A (1) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967, the Minister makes the following order *Act 53.*
Act 45/67.

1. This Order may be cited as the **Double Taxation Relief (Mauritius) Order 1993.** *Citation.*

2. It is declared that the arrangements specified in the Schedule have been made by the Government with the Government of Mauritius with a view of affording relief from double taxation in relation to Malaysian tax and Mauritius tax (as defined in each case in the arrangements) and that it is expedient that those arrangements shall have effect. *Double taxation relief.*

SCHEDULE
(Paragraph 2)

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF MALAYSIA
AND THE GOVERNMENT OF MAURITIUS FOR THE
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE
PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO
TAXES ON INCOME

THE GOVERNMENT OF MALAYSIA

AND

THE GOVERNMENT OF MAURITIUS

DESIRING to conclude an Agreement for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income, have agreed as follows:

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Agreement shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Agreement shall apply to taxes on income imposed by a Contracting State, irrespective of the manner in which they are levied.
2. The taxes which are the subject of this Agreement are:
 - (a) in Malaysia:
 - (i) the income tax;
 - (ii) the supplementary income tax, that is, development tax; and
 - (iii) the petroleum income tax,(hereinafter referred to as “Malaysian tax”);
 - (b) in Mauritius, the income tax,
(hereinafter referred to as “Mauritius tax”).
3. The Agreement shall also apply to any identical or substantially similar taxes on income which are imposed after the date of signature of this Agreement in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of important changes which have been made in their respective taxation laws.

Article 3**GENERAL DEFINITIONS**

1. In this Agreement, unless the context otherwise requires:
 - (a) the term “Malaysia” means the territories of the Federation of Malaysia, the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of the territorial waters, and includes any area extending beyond the limits of the territorial waters of Malaysia, and the sea-bed and subsoil of any such area, which has been or may hereafter be designated under the laws of Malaysia as in accordance with international law as an area over which Malaysia has sovereign rights for the purposes of exploring and exploiting the natural resources, whether living or non-living;
 - (b) the term “Mauritius” means all the territories, including all the islands, which, in accordance with the laws of Mauritius, constitute the state of Mauritius and includes:
 - (i) the territorial sea of Mauritius; and
 - (ii) any area outside the territorial sea of Mauritius which in accordance with international law has been or may hereafter be designated, under the laws of Mauritius relating to the Continental Shelf, as an area within which the rights of Mauritius with respect to the sea bed and sub-soil and their natural resources may be exercised;
 - (c) the terms “a Contracting State” and “the other Contracting State” mean Malaysia or Mauritius as the context requires;
 - (d) the term “person” includes an individual, a company and any other body of persons which is treated as a person for tax purposes;
 - (e) the term “company” means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - (f) the terms “enterprise of a Contracting State” and “enterprise of the other Contracting State” mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - (g) the term “tax” means Malaysian tax or Mauritius tax, as the context requires;
 - (h) the term “national” means:
 - (i) any individual possessing the nationality or citizenship of a Contracting State;
 - (ii) any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

- (i) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- (j) the term “competent authority” means:
 - (i) in the case of Malaysia, the Minister of Finance or his authorised representative; and
 - (ii) in the case of Mauritius, the Minister of Finance or his authorised representative.

2. In the application of the Agreement by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has under the laws of that State concerning the taxes to which the Agreement applies.

Article 4

RESIDENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “resident of a Contracting State” means:

- (a) in the case of Malaysia, a person who is resident in Malaysia for the purposes of Malaysian tax; and
- (b) in the case of Mauritius, a person who is resident in Mauritius for the purposes of Mauritius tax.

However, the term “resident of a Contracting State” does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1, an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined in accordance with the following rules:

- (a) he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has a permanent home available to him. If he has a permanent home available to him in both Contracting States, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- (b) if the Contracting State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either Contracting State, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which he has an habitual abode;
- (c) if he has an habitual abode in both Contracting States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the Contracting State of which he is a national;
- (d) if he is a national of both Contracting States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where, by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the Contracting State in which its place of effective management is situated.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Agreement, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” shall include especially:

- (a) a place of management;
- (b) a branch;
- (c) an office;
- (d) a factory;
- (e) a workshop;
- (f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources including timber or other forest produce;
- (g) a farm or plantation;
- (h) A building site, construction or installation or assembly project, or supervisory activities in connection therewith, constitutes a permanent establishment only if the site, project or activity lasts more than six months.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term “permanent establishment” shall be deemed not to include:

- (a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- (b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- (c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- (d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise or of collecting information, for the enterprise;
- (e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of advertising, for the supply of information, for scientific research or for similar activities which have a preparatory or auxiliary character, for the enterprise.

- (f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs (a) to (e), subject to the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination being of a preparatory or auxiliary character.
- 4. A person (other than a broker, general commission agent or any other agent of an independent status to whom paragraph 5 applies) acting in a Contracting State on behalf of an enterprise of the other Contracting State shall be deemed to be a permanent establishment in the first-mentioned State, if:
 - (a) he has, and habitually exercises in that first-mentioned State, an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, unless his activities are limited to the purchase of goods or merchandise for the enterprise;
 - (b) he has no such authority, but habitually maintains in that first-mentioned State a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise from which he regularly delivers goods or merchandise on behalf of the enterprise; or
 - (c) he manufactures or processes in the first-mentioned State for the enterprise goods or merchandise belonging to the enterprise.
- 5. An enterprise of a Contracting State shall not be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State merely because it carries on business in that other State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, where such persons are acting in the ordinary course of their business. An agent shall not be regarded as of an independent status if he acts exclusively or almost exclusively for the enterprise.
- 6. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Article 6

INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. For the purposes of this Agreement, the term “immovable property” shall be defined in accordance with the laws of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry,

rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, oil or gas wells, quarries and other places of extracting of natural resources including timber or other forest produce. Ships, boats and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only on so much thereof as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions all expenses of the enterprise which are incurred for the purpose of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the Contracting State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. However, no such deduction shall be allowed in respect of amounts, if any, paid (otherwise than towards reimbursement of actual expenses) by the permanent establishment to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the permanent establishment. Likewise no account shall be taken, in determining the profits of a permanent establishment, of amounts charged (otherwise than towards reimbursement of actual expenses), by the permanent establishment

to the head office of the enterprise or any of its other offices, by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of comission for specific services performed or for management, or, except in the case of a banking enterprise, by way of interest on moneys lent to the head office of the enterprise or any of its other offices.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 of this Article shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary, the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Agreement, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

SHIPPING AND AIR TRANSPORT

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ship or aircraft in international traffic shall be taxable only in that State.

2. Paragraph 1 shall also apply to the share of the profits from the operation of ships or aircraft derived by a resident of a Contracting State through participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

Where—

- (a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

- (b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends, the tax so charged shall not exceed:

- (a) five per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company (other than a partnership) which controls, directly or indirectly at least ten per cent of the voting power in the company paying the dividends;
- (b) fifteen per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. Dividends paid by a company which is a resident of Malaysia to a resident of Mauritius who is the beneficial owner thereof shall be exempt from any tax in Malaysia which is chargeable on dividends in addition to the tax chargeable in respect of the income of the company. Nothing in this paragraph shall affect the provisions of the Malaysian law under which the tax in respect of a dividend paid by a company which is a resident of Malaysia from which Malaysian tax has been, or has been deemed to be, deducted may be adjusted by reference to the rate of tax appropriate to the Malaysian year of assessment immediately following that in which the dividend was paid.

4. The term “dividends” as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

5. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

6. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company to persons who are not residents of that other State, or subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in such other State.

Article 11

INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may be taxed in the Contracting State in which it arises, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interests, the tax so charged shall not exceed fifteen per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest to which a resident of Mauritius is beneficially entitled shall be exempt from Malaysian tax if the loan or other indebtedness in respect of which the interest is paid is an approved loan as defined in section 2(1) of the Income Tax Act, 1967 of Malaysia.

4. Notwithstanding the provisions of paragraphs 2 and 3, the Government of a Contracting State shall be exempt from tax in the other Contracting State in respect of interest derived by the Government from that other State.

5. For the purposes of paragraph 4, the term "Government":

(a) in the case of Malaysia means the Government of Malaysia and shall include:

- (i) the governments of the States;
- (ii) the local authorities;
- (iii) the statutory bodies;
- (iv) the Bank Negara Malaysia; and
- (v) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Malaysia or the governments of

the States, or the local authorities or the statutory body thereof, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States;

(b) in the case of Mauritius means the Government of Mauritius and shall include:

- (i) the local authorities;
- (ii) the statutory bodies;
- (iii) the Bank of Mauritius; and
- (iv) such institutions, the capital of which is wholly owned by the Government of Mauritius, or the local authorities or the statutory body thereof, as may be agreed upon from time to time between the competent authorities of the Contracting States.

6. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and whether or not carrying a right to participate in the debtor's profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures.

7. The provisions of paragraphs 1, 2 and 3 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.

8. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

9. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 12**ROYALTIES**

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed fifteen percent of the gross amount of the royalties.
3. The term “royalties” as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for:
 - (a) the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or any copyright of scientific work, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience;
 - (b) the use of, or the right to use, cinematograph films, or tapes for radio or television broadcasting, any copyright of literary or artistic work.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise through a permanent establishment situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such a case, the provisions of Article 7 shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof, or a resident of that State. Where, however, the person paying such royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the obligation to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.
6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such a case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Agreement.

Article 13

INCOME FROM THE ALIENATION OF PROPERTY

1. Income from the alienation of immovable property, as defined in paragraph 2 of Article 6, may be taxed in the Contracting State in which such property is situated.
2. Income from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing professional services, including such income from the alienation of such a permanent establishment (alone or together with the whole enterprise) may be taxed in that other State. However, income from the alienation of ships or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State in international traffic and movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in the State of which the enterprise is a resident.
3. Income from the alienation of any property or assets, other than those mentioned in paragraphs 1 and 2 of this Article, shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

PERSONAL SERVICES

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17, 18 and 19 and remuneration derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of an employment or a profession shall be taxable only in that State unless the employment or profession is exercised in the other Contracting State. If the employment or profession is so exercised, such income as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 remuneration derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of such employment or profession exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - (a) the individual is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in the fiscal year concerned; and
 - (b) the remuneration is paid by, or on behalf of, a person who is not a resident of the other State; and
 - (c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the person paying the remuneration has in the other State.
3. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 and 2 remuneration in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft in international traffic operated by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that Contracting State.

Article 15

DIRECTORS' FEES

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State, may be taxed in that other State.

Article 16

ARTISTES AND ATHLETES

1. Notwithstanding the provisions of Article 14 income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as an athlete, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or an athlete in his capacity as such accrues not to the entertainer or athlete himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or athlete are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities exercised in a Contracting State if the visit to that State is directly or indirectly supported wholly or substantially from the public funds of the other Contracting State, a political subdivision, a local authority or a statutory body thereof.

Article 17

PENSIONS AND ANNUITIES

1. Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18, any pensions and other similar remuneration for past employment or any annuity arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxable only in that other State.

2. The term "annuity" includes a stated sum payable periodically at stated times, during life or during a specified or ascertainable period of time, under an obligation to make the payments in return for adequate and full consideration in money or money's worth.

Article 18

GOVERNMENT SERVICE

1. (a) Remuneration, other than a pension, paid by or out of funds created by a Contracting State or a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in

respect of services rendered to that State or political subdivision or local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

(b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that other State and the recipient is a resident of that other State who:

- (i) is a national of that State, or
- (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of performing the services.

2. Any pension paid by, or out of funds created by, a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof to any individual in respect of services rendered to that State, political subdivision, local authority or statutory body thereof shall be taxable only in that State.

3. The provisions of Articles 14, 15 and 17 shall apply to remuneration or pensions in respect of services rendered in connection with any trade or business carried on by a Contracting State, a political subdivision or a local authority or a statutory body thereof.

Article 19

STUDENTS AND TRAINEES

1. An individual who is or was a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State and is temporarily present in the other State solely:

- (a) as a student at a recognised university, college, school or other similar recognised educational institution in that other State;
- (b) as a business or technical apprentice; or
- (c) as a recipient of a grant, allowance or award for the primary purpose of study, research or training from the government of either State or from a scientific, educational, religious or charitable organisation or under a technical assistance programme entered into by the Government of either State,

shall be exempt from tax in that other State on:

- (i) all remittances from abroad for the purposes of his maintenance, education, study, research or training;
- (ii) the amount of such grant, allowance or award; and
- (iii) any remuneration not exceeding US 3,000 dollars per annum in respect of services in that other State provided the services are performed in connection with his study, research or training or are necessary for the purposes of his maintenance.

Article 20

TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who is a resident of a Contracting State immediately before making a visit to the other Contracting State, and who, at the invitation of any university, college or other similar educational institution, visits that other State for a period not exceeding two years in the aggregate or otherwise from the date of his first assumption of duty in that other State solely for the purpose of teaching or research or both at such educational institution shall be exempt from tax in that other State on any remuneration for such teaching or research which is subject to tax in the first-mentioned Contracting State.
2. This Article shall not apply to income from research if such research is undertaken primarily for the private benefit of a specific person or persons.

Article 21

INCOME NOT EXPRESSLY MENTIONED

Items of income of a resident of a Contracting State which are not expressly mentioned in the foregoing Articles of this Agreement shall be taxable only in that Contracting State except that if such income is derived from sources in the other Contracting State, it may also be taxed in that other State.

Article 22

ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Subject to the laws of Malaysia regarding the allowance as a credit against Malaysian tax of tax payable in any country other than Malaysia, Mauritius tax payable under the laws of Mauritius by a resident of Malaysia in respect of income derived from Mauritius shall be allowed as a credit against Malaysian tax payable in respect of that income. Where such income is a dividend paid by a company which is a resident of Mauritius to a company which is a resident of Malaysia and which owns not less than ten per cent of the voting shares of the company paying the dividend, the credit shall take into account the Mauritius tax payable by that company in respect of its income out of which the dividend is paid. The credit shall not, however, exceed that part of the Malaysian tax, as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income.
2. For the purposes of paragraph 1 and subject paragraph 3, the term "Mauritius tax payable" shall be deemed to include any amount which would have been payable as Mauritius tax for any year but for an exemption or reduction of tax for any year but for an exemption or reduction of tax granted for that year, or any part thereof, in accordance

with this Agreement and under the laws of Mauritius in respect of incentives provided to an enterprise with a view to promoting economic development under or by virtue of any other law which may consequently come into operation and agreed by the competent authorities of the Contracting States as having its main object the promotion of economic development.

3. Credit against Malaysian tax shall not be given by virtue of this paragraph in respect of income of an enterprise if the income arises in a period starting more than ten years after the exemption from, or reduction of, Mauritius tax was first granted to that enterprise in respect of that income.

4. In the case of Mauritius:

- (a) Subject to the other sub-paragraphs of this paragraph and to the provisions of the laws of Mauritius regarding the allowance as a credit against Mauritius tax of tax payable in a territory outside Mauritius (which shall not affect the general principle hereof), where a resident of Mauritius derives profits, income or gains from sources within Malaysia and which, under the law of Malaysia, whether directly or by deduction, Mauritius shall allow as a credit against any Mauritius tax computed by reference to the same profits, income or gains by reference to which Malaysian tax payable is computed.
- (b) In the case of a dividend, the credit referred to in sub-paragraph (a) shall only take into account such tax in respect thereof as is additional to any tax payable in Malaysia by the company on the profits out of which the dividend is paid and is ultimately borne by the recipient of the dividend without any reference to any tax so payable.
- (c) Where a company which is a resident of Malaysia pays a dividend to a company which is a resident of Mauritius and which controls directly or indirectly at least ten per cent of the voting power of the company paying the dividend, the credit shall take into account (in addition to any Malaysian tax for which credit may be allowed under the provisions of sub-paragraphs (a) and (b) of this paragraph) the Malaysia tax payable by the first-mentioned company in respect of the profits out of which such dividend is paid.
- (d) The credit under this paragraph shall not exceed that part of the Mauritius tax computed before the credit is allowed and which is appropriate to such item of income.

5. For the purposes of paragraph 4, the term “Malaysian tax payable” shall be deemed to include Malaysian tax which would, under the laws of Malaysia and in accordance with this Agreement, have been

payable on any income derived from sources in Malaysia had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Malaysian tax in accordance with the provisions of this Agreement and

- (a) the special incentives under the Malaysian laws for the promotion of economic development of Malaysia or any other provisions which may subsequently be introduced in Malaysia in modification of, or in addition to, those laws so far as they are agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character; and
- (b) interest to which paragraph 3 of Article 11 applies had that interest not been exempted from Malaysian tax in accordance with that paragraph.

6. For the purposes of paragraph 4, where royalties derived by a resident of Mauritius are, as film rentals, subject to cinematograph film-hire duty in Malaysia, that duty shall be deemed to be Malaysian tax.

Article 23

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a resident of a Contracting State considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with this Agreement, he may, notwithstanding the remedies provided by the taxation laws of those States, present his case to the competent authority of the State of which he is a resident. The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Agreement.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at an appropriate solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Agreement.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Agreement. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Agreement.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purposes of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

Article 24

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting State shall exchange such information as is necessary for the carrying out the provisions of this Agreement or for the prevention or detection of evasion or avoidance of taxes covered by this Agreement. Any information so exchanged shall be treated as secret and shall be disclosed only to persons or authorities (including a court or reviewing authority) concerned with the assessment, collection, enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes which are the subject of the Agreement.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - (a) to carry out administrative measures at variance with the laws or the administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - (b) to supply particulars which are not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - (c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

Article 25

DIPLOMATIC AND CONSULAR OFFICERS

Nothing in this Agreement shall affect the fiscal privileges of diplomatic or consular officers under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Article 26

ENTRY INTO FORCE

1. This Agreement shall be ratified by the Governments of the Contracting States and the instruments of ratification shall be exchanged (at.....) as soon as possible.
2. This Agreement shall enter into force upon the exchange of the instruments of ratification and shall have effect:
 - (a) in Malaysia:
in respect of Malaysian tax for the year of assessment beginning on the first day of January 1991, and subsequent years of assessment;

- (b) in Mauritius:
in respect of income tax for any year of assessment beginning on the first day of July 1991, and subsequent years of assessment.

Article 27

TERMINATION

This Agreement shall remain in effect indefinitely, but either Contracting State may terminate the Agreement, through diplomatic channels, by giving to the other Contracting State written notice of termination on or before June 30th in any calendar year after the year 1997. In such an event the Agreement shall cease to have effect:

- (a) in Malaysia:
in respect of Malaysian tax for year of assessment beginning on or after 1 January in the calendar year next following that in which the notice is given;
- (b) in Mauritius:
in respect of income tax for any year of assessment beginning on or after 1 July in the calendar year next following that in which the notice is given.

IN WITNESS whereof the undersigned, duly authorised thereto, by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Kuala Lumpur this 23rd day of August one thousand nine hundred and ninety two, each in Bahasa Malaysia and the English language, the two texts being equally authoritative. In the event of there being a dispute in the interpretation and the application of this Agreement, the English text shall prevail.

For the Government of
Malaysia

For the Government of
Mauritius

PROTOCOL

At the time of signature the Agreement between the Government of Malaysia and the Government of Mauritius for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income, the undersigned have agreed that the following provision shall form an integral part of the Agreement.

In connection with Article 14 (Personal Services) in as much as the Mauritius Income Tax Act provides emolument relief to persons in employment or in receipt of pensions the word “remuneration” shall not be deemed, for the purposes of the granting of the emolument

relief, to include emolument derived from any source other than employment and pension.

DONE at Kuala Lumpur this 23rd day of August one thousand nine hundred and ninety two in duplicate, in the Bahasa Malaysia and the English language, both texts being equally authoritative.

For the Government of
Malaysia

For the Government of
Mauritius

Made the 15th December 1992.

[Perb. O. 6869/57 Vol. 2; PN. (PU²) 80/XVIII.]

ANWAR IBRAHIM,
Minister of Finance

(To be laid before the Dewan Rakyat pursuant to section 132(6) of the Income Tax Act 1967 and section 65A(5) of the Petroleum (Income Tax) Act 1967.)